

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r2943673205902,CIESLEWICZ-Michal.html>
18.04.2024, 12:50

CIEŚLEW ICZ Michał

Osoba

CIEŚLEWICZ Michał

Urodzony

1881

Zmarł

1977

Opis

urzędnik, dowódca 2 ochotniczej kompanii gnieźnieńskiej, por. WP. Ur. 23 VIII w Skorzęcinie, w rodzinie strażnika leśnego Marcina i Wiktorii Sierszyńskiej. Po uk. szkoły handlowej powołany do służby wojskowej w 13 PP w Münster. Zmobilizowany ponownie w 1914 r., walczył na froncie zachodnim, gdzie 2 IX t. r. został ranny. Dostał się do niewoli angielskiej, z której został zwolniony powracając do domu (XII 1915).

Od 12 XI 1918 r. uczestniczy w Gnieźnie w przygotowaniach niepodległościowych, jako

sierżant. 28 XII uczestniczył w zajęciu koszar 49 PP. Dowodził plutonem w 2 kp. gnieźnieńskiej, a w k. I 1919 r. objął dowództwo tejże kompanii walcząc na froncie płn., m.in. pod Szamocinem, Chodzieżą i Kcynią. W IV-V 1919 r. na odcinku Kowalewo-Dąbrówka i do VII w rej. Ryczywołu. Rozkazem DG nr 102 z 12 VII 1919 r. mianowany ppor. W V 1919 w 4 PSW, potem 9 PSW i w 58 PPWlkp. 1 VIII 1919 r. wyruszył z pułkiem na Front Litewsko-Białoruski, biorąc udział w natarciu na Mińsk, Bobrujsk, nad Berezyną (VII-XI 1919). Od VI do VIII 1920 uczestniczył w licznych bitwach i potyczkach w ramach działań odwrotowych na linii Słonim-Prużany-Kobryń-Drohiczyn. Od 14 VIII walczył pod Garwolinem, Zambrowem, Kałuszynem i Łomżą. Wg opinii d-cy pułku mjr. Pawła Chroboka „Ppor. Cieślewicz okazał wielokrotną odwagę i męstwo, prowadząc swą kompanię w bój.

Dnia 11 IX 1920 r. podczas ataku nieprzyjacielskiego w rej. Szczepana na wschód od szosy Żabinka-Kamieniec Litewski, prowadzonego na skrzydle 58 pp. wlkp. i 55 pp. wlkp. przez cztery pułki bolszewickie z zamiarem przerwania frontu 14 DP wlkp. ppor. Cieślewicz w trudnej chwili rwał do walki swych żołnierzy, nie zważając uwagi na grad kul. Popołudniowe ataki bolszewickie odpierał mężnie poza Drenlewo i Sieliszcze, zadając nieprzyjacielowi ciężkie straty.” C. został w tej potyczce ranny. Za ten czyn odznaczono go Orderem VM V kl. (nr 639). Krwawe walki trały z jego udziałem do 18 X 1920 r., w XII powrócił z pułkiem do Poznania. 20 VIII 1923 r. awansowany na por. Po komisji lekarskiej, jako inwalida z 50 % ubytkiem zdrowia C. przeniesiony został do rezerwy. Mieszkał z rodziną w Gnieźnie, od 1935 r. pracując w biurze handlowym ekspedycji kolejowej PKP. Z pensji 128 zł. utrzymywał żonę, troje dzieci i matkę. Z tego powodu zwracał się pisemnie do Dyrekcji

PKP i Kapituły Orderu VM o zwiększenie uposażenia.

Na pocz. 1940 r. został wysiedlony z rodziną do GG. Po wojnie powrócił do Gniezna, gdzie zmarł 16 I 1977 r., spoczął na cm. św. Piotra przy ul. Kłeckowskiej. Dzieci: Wanda, Feliks i Janina. 10 XI 1958 r. odznaczony został Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym.

Bibliografia

Encyklopedia Gniezna, Gniezno 2009, s. 105-106;
J. Karwat, Ciesławicz Michał (1881-1977), (w:) J. Karwat, Ziemia Gnieźnieńska w Powstaniu Wielkopolskim 1918/1919. Wybrane aspekty z perspektywy 100 lat, red. G. Musidlak, Gniezno 2018, s.212-213.

Autor wpisu

Janusz Karwat